

Czwartek, 17 kwietnia 2014 r.

P7_TA(2014)0458

Negocjacje dotyczące umowy o wolnym handlu UE-Wietnam

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2014 r. w sprawie stanu prac nad umową o wolnym handlu między UE a Wietnamem (2013/2989(RSP))

(2017/C 443/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wytyczne Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie przedsiębiorstw wielonarodowych oraz Trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP),
- uwzględniając deklarację ministerialną przyjętą na czwartej sesji konferencji ministerialnej WTO w Ad-Dausze w dniu 14 listopada 2001 r., w szczególności jej ust. 44 dotyczący specjalnego i zróżnicowanego traktowania (SDT),
- uwzględniając umowę o współpracy z 1995 r. pomiędzy WE a Socjalistyczną Republiką Wietnamu (zwaną dalej Wietnamem) oraz nową umowę o partnerstwie i współpracy podpisaną w dniu 27 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2006 r. zatytułowany „Globalny wymiar Europy – konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i dostępu do leków ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽²⁾,
- uwzględniając wytyczne negocjacyjne Rady z dnia 23 kwietnia 2007 r. zezwalające Komisji na negocjowanie umowy o wolnym handlu z krajami Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN),
- uwzględniając krajowy dokument strategiczny dotyczący Wietnamu (2007–2013) ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Wietnamu, zwłaszcza rezolucję z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Kambodży, Laosie i Wietnamie ⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie Wietnamu, w szczególności w sprawie wolności wypowiedzi ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2010 r. zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie barier w handlu i inwestycjach ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 591.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/media/index_pl.htm

⁽⁴⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 129.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0189.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 34.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 87.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 1.

Czwartek, 17 kwietnia 2014 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 lutego 2012 r. zatytułowany „Sprawozdanie w sprawie barier w handlu i inwestycjach – 2012 r.” (COM(2012)0070),
  - uwzględniając oświadczenie Komisji ogłoszone na posiedzeniu plenarnym w kwietniu 2014 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Wietnamem,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że oparty na zasadach wielostronny system handlu, ustanowiony za pośrednictwem Światowej Organizacji Handlu (WTO), stanowi najbardziej odpowiednie ramy regulacji i promowania otwartego i sprawiedliwego handlu, oraz mając na uwadze, że wielostronne negocjacje nie wykluczają dwustronnych umów WTO+, które mogą je uzupełniać;
- B. mając na uwadze, że wytyczne negocjacyjne Komisji w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Wietnamem zostały załączone do zezwolenia Rady z dnia 23 kwietnia 2007 r. na rozpoczęcie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z krajami Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) oraz są następstwem zatwierdzenia przez Radę dokumentu programowego, w którym przedstawiono wspólne cele obu stron negocjacji, a mianowicie zacieśnienie istniejących dwustronnych stosunków handlowych; przypomina, że początkowym celem było podjęcie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z regionem ASEAN; w związku z tym popiera możliwość negocjowania w pełni kompleksowych umów z krajami regionu ASEAN (będących podstawą dla ostatecznego celu, jakim jest negocjowanie umowy o wolnym handlu między regionami w przyszłości);
- C. mając na uwadze, że negocjacje między UE a Wietnamem w sprawie umowy o wolnym handlu oficjalnie rozpoczęto w dniu 26 czerwca 2012 r. w Brukseli, oraz mając na uwadze, że w dniu 8 listopada 2013 r. po piątej turze negocjacji obie strony zobowiązały się do podjęcia wspólnych starań na rzecz zakończenia negocjacji do końca 2014 r.;
- D. mając na uwadze, że stosunki handlowe między UE a Wietnamem są ujęte w ramach podpisanej w dniu 27 czerwca 2012 r. umowy o partnerstwie i współpracy, która zapewnia skuteczne ramy dwustronnych stosunków handlowych i inwestycyjnych;
- E. mając na uwadze, że UE i Wietnam prowadzą dobrze rozwinięty dwustronny dialog dotyczący praw człowieka; mając na uwadze, że w ramach tego dialogu należy dołożyć wszelkich starań, by uniknąć pogorszenia ochrony praw człowieka w Wietnamie; mając na uwadze, że prawa człowieka powinny być traktowane jako zasadniczy element unijnej polityki handlowej; mając na uwadze, że zgodnie z unijnymi ramami strategicznymi oraz planem działania w dziedzinie praw człowieka i demokracji UE jest zobowiązana do uwzględniania praw człowieka w swoich ocenach wpływu, ilekroć są one dokonywane, w tym również w przypadku umów handlowych, które mają istotne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe;
- F. mając na uwadze, że ostatnia dekada była dla Wietnamu pomyślna i cechował ją stały wzrost PKB na poziomie ok. 8 % rocznie, a uwieńczeniem tego okresu było przystąpienie Wietnamu do WTO w dniu 11 stycznia 2007 r.; ponadto mając na uwadze, że od tego momentu kraj ten odczuwa niekorzystne skutki światowego załamania gospodarczego, co doprowadziło do gwałtownego spadku wzrostu eksportu, zmniejszenia napływu zagranicznych inwestycji bezpośrednich oraz spadku wartości przekazów pieniężnych z zagranicy;
- G. mając na uwadze, że w ostatnich dziesięciu latach UE utrzymywała ujemny bilans handlowy z Wietnamem, czego kolejnym przejawem są dane dotyczące drugiego kwartału 2013 r., które wykazują łączne obroty handlowe o wartości 13,4 mld EUR, przy czym przywóz z Wietnamu do UE wyniósł 10,5 mld EUR, a wywóz z UE do Wietnamu miał wartość 2,8 mld EUR; mając na uwadze, że jest to gwałtowny spadek w porównaniu z danymi za 2012 r., w którym łączne obroty handlowe wyniosły 23,871 mld EUR, przy czym przywóz z Wietnamu do UE wyniósł 18,520 mld EUR, a wywóz z UE do Wietnamu – 5,351 mld EUR;
- H. mając na uwadze, że przemysł tekstylny-odzieżowy w Wietnamie jest nie tylko największym pojedynczym źródłem oficjalnego zatrudnienia w sektorze o bezpośredniej sile roboczej liczącej ponad 2 mln pracowników, ale stanowi również największy sektor eksportowy; mając na uwadze, że sektor składania urządzeń elektronicznych będący kolejnym wiodącym produkcyjnym sektorem eksportowym zatrudnia ok. 120 000 tys. pracowników;
- I. mając na uwadze, że Wietnam ratyfikował dotychczas jedynie pięć z ośmiu podstawowych konwencji MOP; mając na uwadze, że Wietnam nie ratyfikował konwencji MOP nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, konwencji nr 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych oraz konwencji nr 105 o zniesieniu pracy przymusowej;

Czwartek, 17 kwietnia 2014 r.

- J. mając na uwadze, że Wietnam – który jest beneficjentem ogólnego systemu preferencji taryfowych UE – jest 32. pod względem wielkości partnerem handlowym UE oraz piątym pod względem wielkości partnerem handlowym spośród krajów ASEAN, natomiast UE jest drugim pod względem wielkości partnerem handlowym Wietnamu po Chinach i przed USA, a także największym źródłem bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) dla Wietnamu, które w 2012 r. sięgnęły 6,5 % wszystkich BIZ w tym kraju; mając jednak na uwadze, że potencjał wietnamskich BIZ w UE pozostaje w znacznym stopniu niewykorzystany;
- K. mając na uwadze, że obie strony negocjacji spodziewają się osiągnąć znaczne korzyści z eliminacji zarówno taryf, jak i pozataryfowych barier w handlu, a także mając na uwadze, że obie strony powinny dążyć do osiągnięcia dobrych wyników w odniesieniu do liberalizacji handlu usługami i prowadzenia działalności gospodarczej oraz do utworzenia systemu odpowiedniej ochrony, wdrożenia i egzekwowania praw własności intelektualnej – w tym między innymi patentów i wzorów, znaków towarowych lub usługowych, praw autorskich i praw pokrewnych, oznaczeń geograficznych (w tym oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i żywności);
- L. mając na uwadze, że obie strony negocjacji powinny połączyć siły, aby zagwarantować i propagować legalny handel lekami (zarówno opatentowanymi, jak i generycznymi) zgodnie z postanowieniami Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) oraz jego elastycznymi rozwiązaniami;
- M. mając na uwadze, że obie strony negocjacji powinny nadal korzystać z instrumentów ochrony handlu, w pełni przestrzegając obowiązujących zasad WTO, tak aby uniknąć odwoływania się do mechanizmu rozstrzygania sporów WTO, a także powinny uzgodnić skuteczną dwustronną klauzulę ochronną lub równoważny mechanizm, aby odpowiednio chronić swój przemysł przed szkodami lub zagrożeniami spowodowanymi wzrostem przywozu, zwłaszcza w sektorach newralgicznych, które zostały rozpoznane w ocenach wpływu przeprowadzanych przez każdą ze stron;
1. z zadowoleniem przyjmuje stałe postępy w negocjacjach w sprawie umowy o wolnym handlu, zwłaszcza w odniesieniu do rozdziałów dotyczących opłat celnych i ułatwieniach w handlu, przeszkód technicznych utrudniających handel i konkurencję, a także regularne informowanie Parlamentu przez Komisję na temat stanu prac; przypomina, że zgoda Parlamentu na zawarcie umowy o wolnym handlu jest obowiązkowa⁽¹⁾ oraz że Komisja i Rada nie powinny proponować tymczasowego stosowania umowy o wolnym handlu przed wydaniem zgody przez PE;
  2. zdecydowanie uważa, że poszanowanie praw pracowników i związków zawodowych musi być kluczowym elementem wszystkich umów handlowych, które UE podpisuje z krajami trzecimi; wzywa rząd wietnamski do wywiązywania się ze wszystkich zobowiązań wynikających z ratyfikowanych już podstawowych konwencji MOP oraz do ratyfikacji i wdrożenia pozostałych podstawowych konwencji bez dalszej zwłoki; powtarza, że prawa pracowników i związków zawodowych muszą być powszechne i stosowane względem wszystkich pracowników, w tym pracowników w specjalnych strefach ekonomicznych;
  3. oczekuje, że przed zawarciem umowy o wolnym handlu, która musi być zgodna z zasadami i zobowiązaniami WTO, Rada i Komisja w pełni uwzględnią wnioski Parlamentu sformułowane w niniejszej rezolucji; jest zdania, że korzystna umowa o wolnym handlu przyniosłaby obu stronom wyważony zestaw korzyści i przyczyniłaby się do utworzenia i ochrony miejsc pracy zarówno w UE, jak i w Wietnamie;
  4. wzywa obie strony negocjacji do pełnego przestrzegania ich zobowiązań podjętych w ramach WTO w duchu liberalizacji handlu; jednocześnie podkreśla, że aby osiągnąć ambitne porozumienie, obie strony są zobowiązane do rezygnacji ze środków i praktyk niezgodnych z zasadami WTO;
  5. docenia pozytywne prognozy zawarte w dokumencie programowym, w którym wykazano, że umowa o wolnym handlu zwiększy ogólny przywóz i wywóz zarówno w przypadku UE, jak i Wietnamu, oraz zapewni możliwości dalszego napływu BIZ; apeluje zatem o wyeliminowanie w znacznym stopniu taryf po stronie wietnamskiej – zarówno średnich taryf za dostęp do rynku dla towarów nierolnych, jak i taryf rolnych;
  6. podkreśla jednak, że celem handlu towarami przemysłowymi powinno być całkowite zniesienie wzajemnych opłat celnych przy zachowaniu pewnej asymetryczności obejmującej także odpowiednie okresy przejściowe podczas wdrażania, oraz że wszelkie ewentualne odstępstwa od tego celu powinny być ograniczane i podlegać przeglądowi; uważa, że zniesienie opłat celnych powinno obejmować sektory o dużym znaczeniu dla którejkolwiek ze stron;

⁽¹⁾ Art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE.

Czwartek, 17 kwietnia 2014 r.

7. wzywa obie strony negocjacji do poszanowania wzajemnych praw do regulacji, w tym w zakresie świadczenia usług publicznych, oraz do dopilnowania, by odnośne przepisy nie zakłócały dwustronnego handlu poprzez wprowadzanie nieuzasadnionych barier pozataryfowych; wzywa zatem zarówno UE, jak i Wietnam do opracowania skutecznych warunków mediacji, aby zapobiec wprowadzaniu nieuzasadnionych przeszkód regulacyjnych w handlu, oraz do wyeliminowania istniejących przeszkód dzięki dążeniu do harmonizacji lub osiągnięcia zgodności z normami międzynarodowymi;

8. uważa, że Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na dopilnowanie, aby korzyści płynące z przyszłej umowy obejmowały mocne i możliwe do wyegzekwowania środki kontrolne w celu zagwarantowania, aby korzyści z umowy odnieśli wyłącznie unijni i wietnamscy producenci przy pełnym poszanowaniu preferencyjnych reguł pochodzenia, które zostałyby wynegocjowane; apeluje o uproszczenie unijnych reguł pochodzenia – bez łagodzenia rygorystycznego charakteru obecnego systemu – aby ułatwić ich stosowanie podmiotom gospodarczym i organom administracji celnej oraz aby umożliwić im czerpanie pełnych korzyści ze zniesienia taryf;

9. uznaje, że w ofensywnym interesie Wietnamu leży liberalizacja sposobu 4 Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS) oraz zawarcie umów o wzajemnym uznaniu kwalifikacji zawodowych obywateli Wietnamu i obywateli UE, a także stwierdza, że w ofensywnym interesie UE leży liberalizacja dostępu do rynku i traktowanie narodowe w ramach sposobów 1, 2 i 3 w przypadku większości usług; jest zdania, że realizowanie interesów ofensywnych UE jest konieczne, aby umożliwić na podstawie sposobu 4 tymczasowy pobyt niezbędnych wykwalifikowanych specjalistów oraz ułatwić odróżnienie tego pobytu od krajowych strategii politycznych dotyczących zagranicznych pracowników na rynku pracy każdej ze stron;

10. wzywa UE i Wietnam do uzgodnienia w umowie o wolnym handlu sprawiedliwego i równego traktowania wszystkich inwestorów i usługodawców z sektora usług bankowych, ubezpieczeniowych, prawnych, księgowych, transportowych i dystrybucyjnych, w tym zarówno detalicznych, jak i hurtowych; przypomina, że w odniesieniu do usług finansowych niezbędne jest również zapewnienie odpowiedniej przestrzeni politycznej, aby ograniczyć ryzyko systemowe, zwalczać pranie pieniędzy i zapewnić jak najwyższy poziom ochrony konsumentów, a także przestrzeganie zasad i stosowanie praktyk uczciwej konkurencji między krajowymi i zagranicznymi inwestorami i usługodawcami, między innymi poprzez ograniczenie, a nawet całkowite wyeliminowanie istniejących górnych limitów kapitału własnego i zniesienie restrykcji w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i nabywania licencji; zaleca, aby Komisja wynegocjowała mocne i wiążące przepisy dotyczące przejrzystości i uczciwej konkurencji, tak aby równe warunki działania dotyczyły także przedsiębiorstw prywatnych i państwowych;

11. zdecydowanie zachęca Wietnam do opracowania odpowiedniego prawa w dziedzinie ochrony danych, aby osiągnął on status kraju, w którym obowiązuje właściwy poziom ochrony, jednak bez tworzenia przeszkód utrudniających korzystanie z elastycznych rozwiązań przewidzianych w porozumieniu TRIPS, i umożliwił tym samym przekazywanie danych osobowych z UE na podstawie prawa unijnego i zgodnie z tym prawem, a przez to zwiększył dwustronny przepływ danych oraz handel powiązanych usługami, takimi jak handel elektroniczny;

12. wzywa Komisję i władze wietnamskie do wynegocjowania skutecznych i przejrzystych systemów zamówień, aby zapewnić uczciwą konkurencję między prywatnymi i państwowymi przedsiębiorstwami przy udzielaniu zamówień publicznych, a także do zapewnienia jak najszerszego zasięgu, obejmującego przedsiębiorstwa sektora publicznego, przy odpowiednim uwzględnieniu kwestii newralgicznych dla obu stron i ich potrzeb;

13. wzywa Komisję, by zadbała o ograniczenie i regularny nadzór stosowania dotacji oraz innych preferencji, takich jak korzystne warunki dla przedsiębiorstw państwowych oraz krajowych spółek w Wietnamie, które zakłócają konkurencję z przedsiębiorstwami europejskimi, zwłaszcza w sektorach mających istotne znaczenie dla wietnamskiej polityki eksportowej; ponadto wzywa Komisję do wynegocjowania zasad mających na celu zapewnienie równych warunków unijnym i wietnamskim podmiotom rynkowym sektora publicznego i prywatnego;

14. jest zdania, że szczególną uwagę w umowie o wolnym handlu należy poświęcić rozwijaniu możliwości biznesowych dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz że należy promować inwestycje w MŚP i inwestycje realizowane przez MŚP, aby wspierać finansowanie opartych na rynku lokalnych projektów i przedsięwzięć joint venture dotyczących energii ze źródeł odnawialnych oraz handlu produktami i technologiami ekologicznymi; domaga się, aby europejscy inwestorzy korzystali z bardziej przejrzystych i przewidywalnych ram prawnych w Wietnamie oraz aby zagwarantowane były równe warunki konkurencji dla przedsiębiorstw wietnamskich i europejskich;

15. wzywa obie negocjujące strony, by zadbały o pomyślne rozwiązanie w umowie o wolnym handlu kwestii liberalizacji handlu w sektorze produkcji poprzez zapewnienie skutecznego wdrożenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, w tym patentów i wzorów, znaków towarowych, praw autorskich i praw pokrewnych dotyczących szeregu produkowanych towarów;

Czwartek, 17 kwietnia 2014 r.

16. jest zdania, że umowa o wolnym handlu powinna uwzględniać newralgiczne aspekty związane z handlem produktami rolnymi i produktami rybołówstwa, nie uniemożliwiając jednak wzajemnego otwarcia rynków w dziedzinach komplementarności, a także podkreśla, że nowy dostęp do rynku musi być uwarunkowany ścisłym egzekwowaniem ochrony własności intelektualnej w interesie producentów i konsumentów, co obejmuje również oznaczenia geograficzne, w tym oznaczenia pochodzenia produktów rolnych i żywności, a także środki sanitarne i fitosanitarne; nalega, by żadne z postanowień umowy nie utrudniało dostępu do niedrogich leków generycznych;

17. domaga się uwzględnienia w umowie o wolnym handlu postanowień o przejrzystym i skutecznym systemie rozstrzygania sporów międzypaństwowych oraz w stosownych przypadkach o mechanizmach rozstrzygania sporów pomiędzy inwestorem a państwem, tak aby zapewnić należną ochronę inwestycyjną oraz odwieść inwestorów od wnoszenia błahych skarg; uważa, że każdy mechanizm rozstrzygania sporów między inwestorami i państwami powinien w możliwie największym stopniu opierać się na zasadach określonych przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL) lub przez Międzynarodowe Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych (ICSID), lub też na wszelkich dwustronnie uzgodnionych zasadach opartych o międzynarodowe normy i konwencje, a także powinien wpisywać się w odpowiednie ramy prawne i podlegać ścisłym kryteriom przejrzystości;

18. domaga się zagwarantowania, że umowa inwestycyjna nie hamuje postępu w ratyfikowaniu i pełnym wdrażaniu przez obie strony międzynarodowych porozumień dotyczących praw człowieka, konwencji MOP i wielostronnych umów środowiskowych;

19. opowiada się za włączeniem norm dotyczących dobrostanu zwierząt do rozdziału umowy o wolnym handlu dotyczącego środków sanitarnych i fitosanitarnych lub do odrębnego rozdziału zawierającego równoważne i możliwe do wyegzekwowania przepisy;

20. oczekuje, że w umowie o wolnym handlu znajdzie się wiążący i możliwy do wyegzekwowania rozdział dotyczący zrównoważonego rozwoju, odzwierciedlający wspólne zobowiązanie UE i Wietnamu do promowania poszanowania, przestrzegania i egzekwowania międzynarodowych porozumień dotyczących praw człowieka, ośmiu głównych konwencji MOP i kluczowych wielostronnych umów środowiskowych, w tym Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), oraz że w rozdziale tym uwzględnione zostaną środki na wypadek naruszenia tych postanowień, zakładające udział niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego reprezentujących zainteresowane podmioty gospodarcze, społeczne i środowiskowe przy monitorowaniu negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu oraz wdrażaniu i monitorowaniu rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju, a ponadto zachęcające przedsiębiorstwa do podejmowania praktyk w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, przy uwzględnieniu zasad i instrumentów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, takich jak wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz zasady ONZ dotyczące odpowiedzialnego inwestowania i sprawozdawczości, a także do rozwiązywania nierozstrzygniętych kwestii, takich jak dobrostan zwierząt hodowlanych i dzikich;

21. domaga się, aby takiemu rozdziałowi dotyczącemu zrównoważonego rozwoju towarzyszyło powiązanie instytucjonalne i prawne, jakie należy utworzyć między umową o wolnym handlu a umową o partnerstwie i współpracy, tak aby istniała możliwość zawieszenia umowy o wolnym handlu w przypadku poważnych naruszeń praw człowieka;

22. wzywa Komisję do stosowania podejścia opartego na warunkowości, tak aby zaferować podpisanie umowy o wolnym handlu w zamian za konkretne postępy w dziedzinie praw człowieka i innych praw podstawowych;

23. pochwala postępy społeczno-gospodarcze poczynione przez Wietnam w ramach reformy Doi Moi oraz popiera stałe wysiłki tego kraju na rzecz osiągnięcia dalszych postępów społecznych; wyraża zatem uznanie dla popartej przez ASEAN kandydatury Wietnamu do członkostwa w Radzie Praw Człowieka ONZ w kadencji 2014–2016 oraz dla decyzji wietnamskiego rządu z dnia 27 sierpnia 2013 r. o przedłożeniu dokumentu roboczego zawierającego dobrowolne deklaracje i zobowiązania dotyczące przyczyniania się do promowania i ochrony praw człowieka, a tym samym do promowania zrównoważonego rozwoju na terytorium Wietnamu oraz w stosunkach z jego partnerami; wzywa rząd wietnamski do konsekwentnej realizacji swoich deklaracji i zobowiązań, by skutecznie zapobiegać i zaradzać wszelkim naruszeniom praw człowieka i ograniczeniom podstawowych wolności;

24. podkreśla, że prawa człowieka, demokracja i bezpieczeństwo są zasadniczymi elementami ogólnych stosunków między UE a Wietnamem; apeluje zatem do obu stron o prowadzenie aktywnego dialogu na temat otwartych kwestii, ze szczególnym uwzględnieniem wolności słowa poszczególnych obywateli, wolności mediów i wolności wyznania;

Czwartek, 17 kwietnia 2014 r.

25. wzywa Komisję do jak najszybszego przeprowadzenia oceny wpływu na prawa człowieka, której Parlament domagał się w swojej rezolucji z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹⁾ z myślą o wprowadzeniu „czytelnych wskaźników handlowych, opartych na prawach człowieka oraz normach środowiskowych i społecznych” oraz zgodnie ze sprawozdaniem specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie prawa do pożywienia;

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Wietnamu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.